Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. – Wydana i rozesłana dnia 19. maja 1906.

Treść: (M 99—103.) 99. Obwieszczenie, tyczące się umieszczenia wyższej szkoły zawodowej przemyslu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego) przy c. k. szkole przemyslu tkackiego w Aszu na liście owych tutejszokrajowych zakładów naukowych, które pod względen służby jednor cznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi. — 100. Obwieszczenie, tyczące się dopuszczenia wodomierzy typu XLHgo do urzędowego uwierzytelniania. — 101. Rozporządzenie, tyczące się przydzielenia gminy miasteczka Stieben reith do okręgu sądu powiatowego tachowskiego w Czechach. — 102. Rozporządzenie, dotyczące zmiany formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy. — 103. Rozporządzenie, dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

99.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 28. marca 1906,

tyczące się umieszczenia wyższej szkoły zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku technicznokupieckiego) przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu na liście owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem służby jednorocznej stoją na równi z wyższemi gimnazyami i szkołami realnemi.

Na podstawie Su 25go ustawy o służbie wojskowej i za porozumieniem z interesowanemi Ministerstwami przyznaje się wyższej szkole zawodowej przemysłu tkackiego (kierunku techniczno-kupieckiego), utworzonej przy c. k. szkole przemysłu tkackiego w Aszu i składającej się z czterech kursów nauk, pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby jednorocznej to samo znaczenie, jakie posiadają wyższe gimnazya i szkoły realne.

Tem postanowieniem uzupełnia się załaczkę II a do Su 64go przepisów o służbie wojskowej, część I, ogłoszonych rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Schönaich whr.

100.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 7. maja 1906, *

tyczące się dopuszczenia wodomierzy typu XLIIgo do urzędowego uwierzytelniania.

Na podstawie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, i stosownie do przepisów, wydanych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 146, w sprawie urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużytej wody, c. k. główna Komisya miar i wag dopuściła opisany poniżej typ XLII wodomierzy do urzędowego uwierzytelniania.

Auersperg wir.

Opis

(z rysunkiem) wodomierza typu XLII.

Wodomierze tego typu (porówn, poniższe ryciny 1 i 2) różnią się od wodomierzy typu XXXVIgo (porówn, Dz. u. p. Nr. 98 z r. 1903) głównie odmiennym sposobem umieszczenia sitka i przyrządu regulacyjnego (skrzydeł zaporowych), tudzież spowodowaną przez to odmienną formą dolnej części skrzyneczki.

Sitko woreczkowe S, zawieszone na pokrywie Dw rozszerzonym przewodzie dopływowym k_1 , zwrócone jest swym otworem ku napływającej wodzie i sięga aż poniżej cylindra reakcyjnego (bębenka pomiarowego) R.

Przyrząd regulacyjny składa się ze skrzydeł zaporowych f. f i jest dostępny z zewnątrz przez otwór gwintowy, zamkniety zatyczka P; no urzedowem sprawdzeniu na zatyczkę P nakłada się plombę.

Dolna część skrzynki G i dno B ulane są z jednej sztuki.

Przeszedłszy przez sitko S, napływa woda przez ukośne otwory o do przestworu pomiarowego. wprawia w ruch koło skrzydlate F i uchodzi z bębenka pomiarowego R otworami o_1 , poczem dostaje się do przewodu wypływowego k_a .

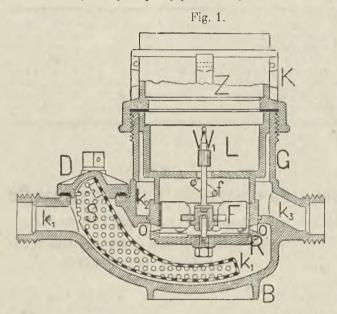
Na rysunkach, przedstawiających typ XXXVI i XLII, odpowiadające sobie części składowe sa oznaczone temi samemi literami.

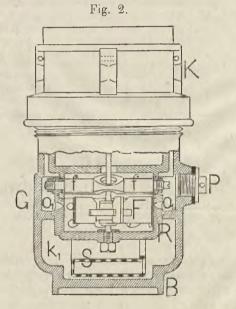
Wiedeń, dnia 21. kwietnia 1906.

C. k. główna Komisya miar i wag: Lang wir.

Typ wodomierza XLII.

(Podany do próby przez firmę Sieniens i Halske, spółka akcyjna w Wiedniu.)

101.

wiedliwości z dnia 12. maja 1906,

tyczące się przydzielenia gminy miasteczka Stiebenreith do okregu sądu powiatowego tachowskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wylącza się gminę miasteczka Stiebenreith z okregu sadu powiatowego plańskiego, a przydziela się ją to okręgu sądu powiatowego

Rozporządzenie o nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Klein wir.

102.

Rozporządzenie Ministerstwa spra- Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 14. maja 1906,

dotyczące zmiany formy zewnętrznej znaczków pocztowych po 10, 20, 25 i 30 halerzy.

W formie zewnętrznej znaczków pocztowych wartości 10 do 30 halerzy, opisanej w rozporządzeniu Ministerstwa handlu z dnia 19. października 1904, Dz. u. p. Nr. 120, zaszła zmiana o tyle, że cyfra, oznaczająca wartość znaczka, umieszczona w czterech narożnych kwadracikach, nie jest wydrukowana czarną farbą, lecz tą samą farbą, co i sama rycina znaczka pocztowego.

Auersperg whr.

103.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906,

dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

§ 8my rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 224, tyczącego się wykonania ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, o uiszczaniu należytości stemplowych od zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, zostaje zmieniony i ma na przyszłość opiewać, jak następuje:

§ .8.

Do przestemplowywania znaczków stemplowych w myśl §§ów 3, 5 i 6 upoważnione są następujące urzędy:

w Czechach:

c. k. urząd stemplowy w Pradze, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Karlinie, Smichowie, Budziejowicach, Czaslawie, Kolinie, Chrudymie. Królewskim Hradcu, Chebie. Karolowych Warach, Jiczynie, Trutnowie, Chomutowiel Cieplicach, Litomierzycach, Libercu, Czeskiej Lipie, Rumburku, Pilznie i Taborze;

w Dalmacyi:

e. k. główne urzędy podatkowe w Zadarze, Splecie i Dubrowniku;

w Galicyi:

c. k. główny urząd podatkowy i c. k. główny urząd cłowy we Lwowie, c. k. główne urzędy podatkowe w Brodach i Kołomyi, c. k. główny urząd podatkowy i c. k. główny urząd cłowy w Krakowie, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Białej, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Nowym Sączu. Sanoku, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie;

w Austryi poniżej Anizy:

c. k. centralny urząd stemplowy w Wiedniu, c. k. kasy depozytowe skarbowe i sadowe dla X.,

XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII. i XIX. dzielnicy miasta Wiednia, w końcu c. k. główne urzędy podatkowe w Wiener Neustadt. Korneuburgu, Kremsie i St. Pölten;

w Austryi powyżej Anizy:

c. k. krajowa kasa skarbowa w Lincu, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Ried i Steyr;

w Saleburgu:

c. k. główny urząd podatkowy w Saleburgu:

w Styryi:

c. k. krajowy ekonomat skarbowy w Gracu, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Bruku nad Mura, Łubnie i Maryborze;

w Karyntyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Gelowcu i Bielaku;

w Krainie:

e. k. główny urząd podatkowy w Lublanie;

na Bukowinie:

e. k. urząd podatkowy dla miasta Czerniowiec;

na Morawach:

c. k główne urzędy podatkowe w Bernie, Igławie, Węgierskiem Hradyszczu, Morawskim Szumperku i Ołomnúcu;

na Ślązku:

c. k. główny urząd cłowy w Opawie, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Cieszynie i Karniowie;

w Tyrolu i Vorarlbergu:

c. k. główne urzędy podatkowe w Insbruku, Bolcanie, Trydencie, Roweredzie, Bregencyi i Feldkirchu;

na Pobrzeżu adryatyckiem:

e. k. urząd dochodów skarbowych i stempli w Tryjeście, tudzież c. k. główny urząd podatkowy w Gorycyi.

Kosel wir.

Contract of the second